

پیاوه

چېرۆکی : عبد المجيد لطفي
منيہ بہاء الدين وهریگير اووه

فامیږی ته له فون چوند سوود به خشه که به که سائیکت ده که به نیت خوشت ده وینو به که سائیکش که خوشت ناوین ، جاری وه هاش هه به ده بیته کاره سات ، به تایه فی کاتیک که مروف ته نیا ده بیته و ژماره ی ته له فون به سه هوو لی دهر دیت و پرژه ی خهوی لی تیک ده دات . من لهو حاله دابووم کاتیک زه نگی ته له فونه که ی مالوه له پاش سی سه هووی وا که به لیبر دنیکی فی نامو بو پشت گویم خستن ، به فی هوچان لییدا لهو کانه ی که ته له فون هه له زریکه لی دانی خو ی دابوو ، ده سم بو دریز کردو هه ولیشم دا که به ته ده به وه له نام بده مه وه هه چه ندیکش بیت تووره بووم ! ده نگیکی ثافره تانه ی ناسکم بو هات ، تییدا دهر کم به ده زووله به کی غم کرد .

— آیا له سر دووم قه نانی ته له فزیونی ؟ ته گهر قه نانه ت نه کردووه ته وه ،
تیستا زوو بیخه ره سه ری .

تو . نه مه دوا ووته ی قسه کانی بوو که نیوه ی رینگه که مان بریوو . ناوړیکي دایه وه بو لام و ووتی «ته توانی لیرمدا مبه زینی» ووتم چی . لیره ؟ دیاره شیت بووه ، له بهر نه وه ی تا . . . ره یار دیش هیچ خانویه ک نابیزنی و مکو و تیشم باران به لیزمه نه باری له گهل ره شه بایه ک وک دنیا کوتای بی ، به هیواشی وه ستام ، دوا شت که روی دا شتیک له دوواوه کیشای به سه رم دا ، هه موو شتی له بهر چاووم رهش بوو ، توژیک له بیرم دی که له ئوتومیله که فری دی دامه خوارموه کاتی هوشم هاته وه خو م بینی که و تبسوومه ناو جو باریکه وهو بارانیش به لیزمه نه باری و نه که و ته سه ره شم له گهل سه ره نیشه یه کی زور قورس ، ئوتومیله که شم له وی نه مابوو ، وه گیرفانه کانم وک سه یرم کرد هیچی تیا نه مابوو ، هه ستام و رو شتم به رهو Bardfield ریک به رهو «مه لبه ندی پولیس» ولم نا یه که م خانووه نه گهر ریت که و تبیته نه وی . ووتم «زه لامیک ئوتومیله که ی لی فراندوم ، چه تره تازمه کم ، کات ژمیره نالتونه که م ، ۱۵۲ پاومندو ، ۱۰ سنیلین لی دزیوم .

کاتی که گه ی شتمه «مه لبه ندی پولیس» بیرم که و ته وه و زانیم نه و پیاوه کی بوو . وینه که ی له دهر وه هه لو اسرابوو . هه ر کاتی نه م وینه به پبینم «Bardfield» بیر نه که وینه وه . له ژیر وینه که دا نه م چند دیره نوسرابوون «نه م پیاوه داواکراوه » له لایه ن کاریه ده ستانی پولیس وه به هو ی دزی توندو تیژی و هه لدانی کوشتن .

جون «John» دیسانه وه ناوم که یم له بیرچومه . ناتوانم هه رگیز ناوم که ی له میشکی خو م دا هه لگرم . به لام نه و پیاوه بوو که پیم و تین «هه رگیز نه و دم و چاووم له یاد ناچیت .

نه م چیروکه له کتیبی

«A Book of shorter»

stories وهرگیراوه

له نووسینی «Cyril Hare» هه

وه كوكه دهنگه هېمن و خاموشه كه به دوودلی و غمهوه دهستی پڼكرد ،
 نامیره كهش به غم و دوو دلپهوه قهپات كرابهوه . كاتيكيش رېنایي به
 نه ناسراوه كه به سرمد زالی بوو هه ستام ته له فزیونه كه دم داگیرساندو خستمه
 سر قه ناتی دوو . فلمینکی پشان ده دا كه ده مېك - بوو نیوهی رت دابوو
 ، په كسر رووداوانی فلمه كه م هاته وه یاد چونكه فلمېك بوو زور چا كم
 ده ناسی په وه ، له بهر نه وهی بو ماوهی هه فته يك له كانی پشان دانی دا
 په كی له سیه ماكان دا بینم ، ناویشی (به فری كلیمه نجارو) بوو .
 له چركه يكي شېواوی دا بیرگی پر له وه فام به ره و دای برده وه ،
 هه منگواوی و رومانه ناسكه كه به م هاته وه یاد هه روه ها (ثافا كاردنر) ی بالار
 نه ونه مام و رنك و رووی دره وشاوهی ، جاپشتی ماندوم دایه پال
 كورسی په كه و به شوین یادگار ه كام دا وبل بووم ...

له كوتایي تمه منی كاملېم دا بووم ، كاتيك ریزینکی دورو دریزی
 چاوه روانه كرام دیت له بهر ده می په نجره ی بلیت فروشتی به كېك له
 سینما هاوینې په كان دا ، له گه ل ریزه كه دا ده ریشتم كه هه ر نه وه تا
 به ناستم ده جوولایه وه ، له وه دابوو كه بگه مه په نجره كه كاتيك ده ستيك
 زور به نر می شانی راوه شاندم و وئی :

- گه ر بتوانی له گه ل خوت دا بلیتكم بوبكړی .

پاره كه م لی وه رگرت و ته ماشام كرد ، نه سمه رینکی شوخ بوو به دوو
 چاوی ره ش و گه ش چه شنی نه به نوی سافو لووس ، پرچینکی خاوو تیر
 رهنگی هه بوو كه له زر چمکی عه با كه وه ده رچوو بوو نه و عه بابیهی چه شنی
 زونناری ناو ریشمین له ده وری ده موجاویکی هیلكه یی و ناسك و گه شه وه
 ده سوورایه وه ، له ته ماشا كرنی نه كه وتم تا نه وهی له دواوه م بوو
 نوقورچینکی لی دام بو نه وهی به ره و په نجره كه بكه ومه ته كان . كاتيكيش له
 ریزه كه ده رچووم و به ره و ده رگای چون ژور كه وتم ری ، بلیته كه يم
 نه دالی و نه ویش هېچی نه وت به دواي په كدا چوپنه ژوره وه له دوو
 كورسی ته كه يك دا دانیشتن ، له تاریکی شه ودا هه ر دووینكه وه به فری
 كلیمه نجارومان دیت .

كوتایي دیت ، پیم وت :

- تنجا بو كوی كچی شوخ ؟

وئی :- من ژم و بی گومان به ره و مال ده بمه وه .

وتم :- ده توانم هېچ یارمه تی بیکت بدم ؟

پرسی : ناوت چی به ؟

وتم : نه حمه د جبوورم و له وه زاره تی دارایی دا كرده كم .

پريك له رویشتن كه وت و چه شنی كه سېك كه شتیکی كه و تپته وه بیر
 وئی :

شیر له نیو روژنامه كان دا ده نووسی ؟

- جاروبار .. نه دی تو ؟

وئی : زنی پیاوینكم و زوریشم خوش ده ویت .

پرسیم : نه دی بو له گه لت نه هاتوه ؟

توزيك لی دهنگ بوو ، دیسان وتم : داواي لی بوردن ده كه م چه ز نا كه م
 چه شنی بری كه سان خوتاخن م .

وئی : گرفت تی په وامنیش راستیت بو ده لیم ، له بهر شتیکی بچووك

بووه مشت و مرمان ، هه ر له سه ره تای ژبانی ژنو میردایه تپان دا

واريك كه وتووین كه نه گه ر هه ر قه پ و قرېك له نیوانمان روو بدات ، كه

له وانه بیت گه وره بییت ، به كان گورج مال به چی ده هیلیت ، جا منیش

نیستا باي نه وه نده له مال دوور كه وتوومه ته وه كه هه ر رقی هه یه تی

نیشتیته وه .. نیستاش به دووعا بو شه وینکی شاد له گه ل خیزانه كه ت دا .

زهنگی ته له فون دووباره لی دایه وه ، سه رنجم دا فلمه كه ته واو بووه .

هه مان دهنگه و پر به گه رمی یادگار ه كان لی شای بو م دیت و ده لی :

شه وشاد ، هاته وه بیرت ؟ به دهنگیکی وا كه بیره وه ری ونجر ونجره

كردییت وتم : سوپاس بو میهره كه ت .

نه و شته شنی دووباره كرده وه كه به ر له سی سال له سه ر سه كوی

سینه ماكه پیمی وت :

- به خوات ده سپیرم بو شه وینکی شاد له گه ل خیزانه كه ت دا .

چراكانم كوزانده وه بو نه وهی له تاریکی دا ری به گه رانه وهی نه و

شانه بدم كه له نیو بیره وه ریه كان دا بز بوو بوون .

ننسی : هم چمكه بناری (الرح) هره له ژماره (۶۸۳۶) ی ۱۹۸۸/۶/۵ رزنامه ی (الجمهوریه) دا بلار كرازه نموه .

له ماوهی پشوه كه دا دوو شووشه ساردمان نوشكردو به بیدهنگی
 له لی سه رنجی په كان دا ، فلمه كه ش گه يشته كوتایي وه كوكه هه موو شتیك